Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 10. julija 2019 *

„Pritožba – Odškodninska tožba proti Evropski komisiji – Sklep Komisije o odpovedi sodelovanja v okviru mreže Team Europe – Povrnitev škode – Ugovor nedopustnosti, ki ga je vložila Komisija – Pogodbena ali deliktna narava spora“

V zadevi C-19/18 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 5. januarja 2018,

VG, univerzalna dedinja MS, ki jo zastopa L. Levi, avocate,

pritožnica,

druga stranka v postopku je

Evropska komisija, ki jo zastopajo I. Martínez del Peral, C. Ehrbar in B. Mongin, agenti,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi J.-C. Bonichot, predsednik senata, C. Toader (poročevalka), sodnica, A. Rosas, L. Bay Larsen in M. Safjan, sodniki,

generalni pravobranilec: G. Pitruzzella,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 11. aprila 2019

izreka naslednjo

Sodbo

1 Oseba VG, univerzalna dedinja osebe MS, s pritožbo predlaga razveljavitev sklepa Splošnega sodišča Evropske unije z dne 31. maja 2017, MS/Komisija (T-17/16, neobjavljen, v nadaljevanju: izpodbijani sklep, EU:T:2017:379), s katerim je Splošno sodišče zavrglo tožbo osebe MS, s katero je ta predlagala, naj se Komisiji naloži plačilo odškodnine za škodo, ki jo je utrpela zaradi odločitve Komisije o odpovedi njenega sodelovanja v okviru mreže Team Europe.

* Jezik postopka: francoščina.

Pravni okvir

2 Člen 268 PDEU določa:

„Sodišče Evropske unije je pristojno v sporih glede nadomestila škode, ki ga predvidevata drugi in tretji odstavek člena 340.“

3 Člen 340 te pogodbe določa:

„Pogodbeno odgovornost Unije določa pravo, ki se uporablja za zadevno pogodbo.

V primeru nepogodbene odgovornosti pa Unija v skladu s splošnimi načeli, ki so skupna pravnim ureditvam držav članic, nadomesti kakršno koli škodo, ki so jo povzročile njene institucije ali njeni uslužbenci pri opravljanju svojih dolžnosti.

[…]“

Dejansko stanje

4 Team Europe je lokalna komunikacijska mreža, katere glavna naloga je pomoč predstavništvom Komisije pri njihovi komunikaciji v zvezi z evropskimi politikami na lokalni ravni in katere člani delujejo kot govorci, moderatorji, animatorji dogodkov in strokovnjaki s področja komunikacije.

5 Ti govorci so s Komisijo povezani s „pisnim dogovorom o pristopu k mreži Team Europe“. V tem dogovoru je določena možnost, da ga lahko vsaka stranka kadar koli pisno odpove brez dodatnih pogojev. Komisija članov mreže Team Europe ne plačuje. Vendar jim Komisija, odvisno od razpoložljivih proračunskih sredstev, brezplačno zagotavlja podporo, ki jo sestavljajo usklajevalni sestanki, izobraževalni seminarji, spletna komunikacijska platforma in komunikacijska orodja, s čimer jim pomaga pri njihovem delu kot govorci. S pisnim dogovorom o pristopu k mreži Team Europe je dalje določeno, da člani mreže Team Europe delujejo prostovoljno in da lahko sprejmejo povračilo svojih stroškov ali razumno nadomestilo od organizatorjev dogodkov, pri katerih sodelujejo.

6 Oseba MS je bila članica mreže Team Europe od 20. julija 2011 do 10. aprila 2013 na podlagi pisnega dogovora o pristopu k mreži Team Europe med strankama spora, ki sta ga podpisala vodja predstavništva Komisije v Franciji 8. julija 2011 v Parizu (Francija) (v nadaljevanju: pisni dogovor) in oseba MS 20. julija 2011 v Montpellieru. V skladu s tem dogovorom bi osebi MS članstvo v mreži Team Europe poteklo 30. junija 2014. Vodja predstavništva Komisije v Franciji je 10. aprila 2013 po telefonu obvestil zadevno osebo, da odpoveduje njeno sodelovanje s to mrežo, ta odločitev pa je bila naknadno pisno potrjena z utemeljitvijo, da je med opravljanjem dejavnosti z udeleženci ravnala neprimerno.

7 Razlog, ki ga je navedel vodja predstavništva Komisije v Franciji, je bil, da je od žensk, ki so sodelovale na konferenci ali delavnici mreže Team Europe, prejel pritožbo v zvezi z vedenjem osebe MS.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijani sklep

8 Oseba MS je z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 11. januarja 2016, zaprosila za brezplačno pravno pomoč v zvezi z vložitvijo odškodninske tožbe.

9 Predsednik Splošnega sodišča ji je s sklepom z dne 3. maja 2016, MS/Komisija (T-17/16 AJ, neobjavljen, EU:T:2016:446), brezplačno pravno pomoč odobril.

10 Oseba MS je 19. julija 2016 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila odškodninsko tožbo.

11 Oseba MS je Splošnemu sodišču predlagala, naj:

– ugotovi nepogodbeno odgovornost Komisije;

– naloži Komisiji povrnitev nepremoženjske škode, ki naj bi jo utrpela zaradi protipravnega ravnanja te institucije in je ocenjena na 20.000 EUR;

– Komisiji naloži, naj objavi dopis z opravičilom njej in jo znova vključi v mrežo Team Europe;

– zahteva predložitev dokumentov, ki jih je Komisija označila kot tajne in na katerih temelji odločitev Komisije o odpovedi njenega sodelovanja z mrežo Team Europe, ter

– Komisiji naloži plačilo stroškov.

12 Z ločeno vlogo, vloženo 6. oktobra 2016, je Komisija vložila ugovor nedopustnosti v skladu s členom 130 Poslovnika Splošnega sodišča in zahtevala naložitev plačila stroškov pritožnici.

13 Oseba MS je v stališču glede ugovora nedopustnosti, vloženem v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 21. novembra 2016, Splošnemu sodišču predlagala, naj ta ugovor nedopustnosti zavrne.

14 Splošno sodišče je z izpodbijanim sklepom na podlagi člena 126 Poslovnika Splošnega sodišča ugovor nedopustnosti sprejelo. Splošno sodišče je presodilo, da je predmet tožbe v resnici odškodninski zahtevek pogodbene narave. Ker pisni dogovor ne vsebuje arbitražne klavzule, se je to sodišče izreklo za nepristojno.

Postopek pred Sodiščem in predlogi strank

15 Sodišče je s sklepom z dne 30. novembra 2017 prošnji pritožnice za brezplačno pravno pomoč ugodilo.

16 Pritožnica s pritožbo Sodišču predlaga, naj:

– izpodbijani sklep razveljavi;

– posledično zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, da to odloči o utemeljenosti pri njem vložene prvostopenjske tožbe, ali – če bi Sodišče menilo, da stanje postopka dovoljuje odločitev – ugodi njenim prvostopenjskim predlogom;

– zato ugotovi nepogodbeno odgovornost Komisije na podlagi člena 268 in člena 340, drugi odstavek, PDEU;

– naloži predložitev dokumentov, ki jih je Komisija označila kot tajne in ki so nujna podpora sklepu o odpovedi njenega sodelovanja z mrežo Team Europe;

– naloži povrnitev nepremoženjske škode, ki izhaja iz protipravnega ravnanja Komisije in je ocenjena *ex aequo et bono* na 20.000 EUR;

– Komisiji naloži, naj objavi dopis z opravičilom in jo znova vključi v mrežo Team Europe, ter

– nasprotni stranki naloži plačilo vseh stroškov na obeh stopnjah.

17 Sodišče je bilo z dopisom z dne 21. februarja 2018 obveščeno o smrti osebe MS 16. februarja 2018 in o odločitvi osebe VG, da vstopi v postopek.

18 Oseba VG je v repliki z dne 28. maja 2018 umaknila predlog o ponovni vključitvi v okvir mreže Team Europe.

Pritožba

19 Oseba VG v utemeljitev pritožbe navaja dva pritožbena razloga, ki se nanašata na eni strani na to, da je bilo pri pravni opredelitvi odškodninske tožbe napačno uporabljeno pravo in da je bila kršena obveznost obrazložitve, ter na drugi strani na to, da je bilo pri pravni opredelitvi pisnega dogovora napačno uporabljeno pravo, da je bila kršena obveznost obrazložitve in da so bila dejstva izkrivljena.

Prvi pritožbeni razlog kot celota ter prvi in drugi del drugega pritožbenega razloga skupaj: napačna uporaba prava pri pravni opredelitvi tožbe in kršitev obveznosti obrazložitve

Trditve strank

20 Na prvem mestu pritožnica v zvezi z domnevno kršitvijo obveznosti obrazložitve zatrjuje, da Splošno sodišče najprej ni pojasnilo, zakaj je odškodninski zahtevek nujno povezan z razlago pisnega dogovora, čeprav ravnanje, očitano v navedenem zahtevku, ni odpoved domnevne pogodbe, temveč kršitev temeljnih pravic osebe MS pri obravnavanju pritožbe zoper njo, tako da razlaga tega dogovora ni niti potrebna niti nujna za preučitev navedenega zahtevka v smislu točke 80 sodbe z dne 18. aprila 2013, Komisija/Systran in Systran Luxembourg (C-103/11 P, EU:C:2013:245).

21 Poleg tega naj v izpodbijanem sklepu ne bi bili navedeni razlogi, zaradi katerih je Splošno sodišče menilo, da je obravnava – s strani Komisije – pritožbe proti osebi MS nujno povezana z razlago pisnega dogovora. Ta pisni dogovor naj ne bi vseboval niti določb o obravnavi morebitnih pritožb niti obveznosti za Komisijo, da obrazloži odpoved sodelovanja govorcu v mreži Team Europe. Pravna pravila, med drugim temeljne pravice, katerih kršitev se zatrjuje, naj bi se uporabljala neodvisno od določil pisnega dogovora.

22 Nazadnje, Splošno sodišče naj ne bi odgovorilo na nekatere elemente tožbe pred Splošnim sodiščem, saj naj ne bi objektivno in na splošno glede na različne elemente iz spisa preverilo, ali obstaja resnično pogodbeno razmerje, kar se sicer zahteva v sodbi z dne 18. aprila 2013, Komisija/Systran in Systran Luxembourg (C-103/11 P, EU:C:2013:245).

23 Oseba VG tudi trdi, da je Splošno sodišče kršilo obveznost obrazložitve v zvezi z opredelitvijo pisnega dogovora.

24 Na drugem mestu, kar zadeva domnevno napačno uporabo prava, ki naj bi jo Splošno sodišče storilo pri opredelitvi vložene tožbe kot „pogodbene narave“, oseba VG v bistvu zatrjuje, da je Splošno sodišče pisni dogovor napačno opredelilo kot „pogodbo“, čeprav gre bolj za nezavezujoče smernice, ki jih je enostransko opredelila Komisija in ki urejajo delovanje mreže Team Europe. Komisija naj ne bi nikoli trdila, da je razmerje pogodbeno, kot naj bi dokazovali točka 21 njenega stališča pred evropsko varuhinjo človekovih pravic in točka 15 sklepa z dne 3. maja 2016, MS/Komisija (T-17/16 AJ, neobjavljen, EU:T:2016:446), s katerim je Splošno sodišče odločilo o prošnji osebe MS za brezplačno pravno pomoč. V pisnem dogovoru naj bi bile le povzete pravice in dolžnosti, ki veljajo za mrežo Team Europe, ne bi pa naj se nanašal na pravice in dolžnosti, ki urejajo posebna razmerja med Komisijo in osebo MS. V njem naj ne bi bila določena niti kazen za kršitev določil, ki jih vsebuje, niti sklicevanje na pravo, ki se uporablja, ali pristojna sodišča, kar bolj kaže, da gre pri pisnem dogovoru zgolj za zahteve glede ravnanja, in ne za resnična pravna razmerja med osebami. Komisija naj bi prepozno spremenila

stališče in se sklicevala na pogodbeno naravo pisnega dogovora. Skupni namen strank naj nikoli ne bi bil, da se vzajemno zavežeta na podlagi pogodbe. Namen strank pa naj bi bil odločilni element pri opredelitvi listine kot pogodbene. Splošno sodišče naj bi torej pisni dogovor zlasti napačno opredelilo kot „pogodbo“, s čimer naj bi kršilo obveznost obrazložitve.

25 Komisija predlaga zavrnitev prvega pritožbenega razloga ter prvega in drugega dela drugega pritožbenega razloga.

Presoja Sodišča

26 Na prvem mestu je treba opozoriti, da za sodne postopke proti Uniji, s katerimi se uveljavlja odškodninska odgovornost, Pogodba DEU določa razdelitev pristojnosti med sodiščema Unije in nacionalnimi sodišči.

27 V zvezi z nepogodbeno odgovornostjo Unije iz člena 340, drugi odstavek, PDEU v povezavi s členom 268 PDEU izhaja, da so spori v zvezi s tako odgovornostjo v pristojnosti sodišč Unije.

28 Za določitev sodišča, pristojnega za odločanje o posamezni odškodninski tožbi zoper Unijo, je treba preveriti, ali je predmet te tožbe pogodbena odgovornost ali nepogodbena odgovornost Unije (sodba z dne 18. aprila 2013, Komisija/Systan in Systran Luxembourg, C-103/11 P, EU:C:2013:245, točka 61 in navedena sodna praksa).

29 Sodišči Unije se pri tem ne smeta opreti zgolj na določbe, ki jih navajajo stranke. Torej zgolj z navedbo pravnih pravil, ki ne izhajajo iz pogodbe, upoštevne v obravnavanem primeru, vendar jih morajo stranke upoštevati, ni mogoče spremeniti pogodbene narave spora in na podlagi tega spor izvzeti iz pristojnosti pristojnega sodišča. Sicer bi se lahko narava spora in torej pristojno sodišče spreminjala glede na določbe, na katere se sklicujejo stranke, kar bi bilo v nasprotju s pravili stvarne pristojnosti posameznih sodišč (glej v tem smislu sodbo z dne 18. aprila 2013, Komisija/Systan in Systran Luxembourg, C-103/11 P, EU:C:2013:245, točki 64 in 65 ter navedena sodna praksa).

30 V tem okviru morata sodišči Unije preveriti, ali je predmet pri njiju vložene odškodninske tožbe odškodninski zahtevek, ki objektivno in splošno temelji na pravicah in obveznostih pogodbenega ali nepogodbenega prava. Torej morata ti sodišči z analizo različnih elementov spisa – med katerimi so na primer domnevno kršeno pravno pravilo, narava zatrjevane škode, očitano ravnanje in pravna razmerja med zadevnimi strankami – preveriti, ali med temi res obstaja pogodbeno razmerje, povezano s predmetom spora, ki ga je treba podrobno preučiti za odločanje o navedeni tožbi (sodba z dne 18. aprila 2013, Komisija/Systan in Systran Luxembourg, C-103/11 P, EU:C:2013:245, točka 66).

31 Na drugem mestu je treba opozoriti, da Splošno sodišče z obveznostjo obrazložitve sodb na podlagi člena 36 in člena 53, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije ni zavezano k natančni obrazložitvi, ki bi izčrpno in drugemu za drugim sledila vsem razlogovanjem strank v sporu. Če obrazložitev jasno in nedvoumno izraža razlogovanje Splošnega sodišča, je torej obrazložitev lahko implicitna, če zadevnim osebam omogoča, da se seznanijo z razlogi, iz katerih so bili sprejeti zadevni ukrepi, Sodišču pa, da ima dovolj elementov za sodni nadzor (glej v tem smislu sodbo z dne 30. maja 2018, L'Oréal/EUIPO, C-519/17 P in od C-522/17 P do C-525/17 P, neobjavljena, EU:C:2018:348, točka 67 in navedena sodna praksa).

32 V tej zadevi je treba poudariti, da je Splošno sodišče v točki 34 izpodbijanega sklepa najprej ugotovilo, da pisni dogovor določa obveznosti obeh strank, trajanje sodelovanja in pogoje za odpoved sodelovanja. Zlasti je opozorilo, da se točka 5 tega dogovora nanaša na pogoje glede „odpovedi“. Poleg tega je Splošno sodišče v točki 35 tega sklepa odločilo, da je odškodninski zahtevek povezan z razlago pisnega dogovora, saj se pritožnica ni sklicevala na druge listine, katerih avtor bi bila Komisija. Poleg tega je Splošno sodišče v točki 36 tega sklepa razsodilo, da je očitano ravnanje neposredno povezano

z obstoječim pogodbenim razmerjem, zaradi česar je v točki 37 izpodbijanega sklepa prišlo do sklepa, da je odškodninski zahtevek pritožnice povezan z razlago pisnega dogovora, in v točki 38 tega sklepa, da ta dogovor sporu daje pogodbeno naravo. Nazadnje je Splošno sodišče v točki 40 izpodbijanega sklepa ugotovilo, da pisni dogovor ne vsebuje nobene arbitražne klavzule, tako da za spor sodišči Unije nista pristojni.

33 Zaradi tega je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče pravno zadostno utemeljilo, da je predmet spora pogodbene narave in da pogoji, ki določajo pristojnost sodišč Unije, niso izpolnjeni.

34 Poleg tega je treba upoštevati, da nobena od trditev osebe VG ne pomeni okoliščine, s katero bi bilo mogoče dokazati, da je s temi preudarki pravo napačno uporabljeno.

35 Zlasti analize, ki jo je opravilo Splošno sodišče, ni mogoče izpodbijati z dejstvom, da se je pritožnica oprla na citat iz stališča, ki ga je Komisija predhodno predložila varuhinji človekovih pravic, ki je bil povzet v točki 23 izpodbijanega sklepa, v skladu s katerim je Komisija navedla, da „[č]lani mreže Team Europe [z njo] niso imeli pogodbenega razmerja“.

36 Stališče, ki ga je Komisija predhodno predložila varuhinji človekovih pravic, namreč ni nujno v nasprotju s stališčem, ki izhaja iz ugovora nedopustnosti, ki ga je ta institucija podala pred Splošnim sodiščem.

37 V zvezi s tem je treba poudariti, da je ta citat nepopoln, ker je v stavku, upoštevanem kot celota, navedeno, da „[č]lani mreže Team Europe nimajo pogodbenega razmerja s Komisijo in od Komisije ne prejmejo plačila ali nepovratnih sredstev“.

38 Tudi ob predpostavki, da je navedeni citat mogoče razumeti tako, da izključuje obstoj pogodbe o zaposlitvi, ker je bilo v pisnem dogovoru izključeno vsakršno plačilo in ni bilo predvideno nobeno pravno razmerje podrejenosti, neobstoj take pogodbe med Komisijo in člani mreže Team Europe ne izključuje obstoja drugih obveznosti, dogovorjenih med temi osebami, tako da med njimi obstaja razmerje, ki ga je kljub temu mogoče opredeliti kot „pogodbeno“ (glej po analogiji sodbo z dne 14. julija 2016, Granarolo, C-196/15, EU:C:2016:559, točka 25).

39 Poleg tega iz preudarkov, izraženih v odločbi varuhinje človekovih pravic z dne 19. novembra 2015, izhaja, da je varuhinja človekovih pravic poudarila, da „če Komisija odloči, da ne bo nadaljevala pogodbenega razmerja s strokovnjakom ali članom njenih omrežij, mora pred odločitvijo o končnem stališču zadevni osebi najprej omogočiti, da izrazi svoje mnenje o predvidenem ukrepu“.

40 Iz tega sledi, da je predmet spora med strankama dejansko izpodbijanje okoliščin odpovedi in, natančneje, okoliščin, v katerih je bil izdan sklep Komisije o odpovedi sodelovanja z osebo MS v mreži Team Europe.

41 Okoliščina, da se je pritožnica sklicevala na kršitev temeljnih pravic, prav tako ne more spremeniti narave spora med strankama.

42 Kot je bilo namreč opozorjeno v točki 29 te sodbe in kot je Sodišče razsodilo tudi v točki 43 sodbe z dne 20. maja 2009, Guigard/Komisija (C-214/08 P, neobjavljena, EU:C:2009:330), zgolj z navedbo pravnih pravil, ki ne izhajajo iz pogodbe, vendar jih morajo stranke upoštevati, ni mogoče spremeniti pogodbene narave spora in na podlagi tega spor izvzeti iz pristojnosti pristojnega sodišča. Sicer bi se lahko narava spora in tako tudi pristojno sodišče spreminjala glede na določbe, na katere se sklicujejo stranke, kar bi bilo v nasprotju s pravili stvarne pristojnosti posameznih sodišč.

43 Zato je Splošno sodišče pravilno odločilo, da sodišči Unije nista pristojni in zadostno utemeljilo razloge, iz katerih je sklenilo, da obstaja resnično pogodbeno razmerje, povezano s predmetom spora.

44 V teh okoliščinah je treba prvi pritožbeni razlog kot celoto ter prvi in drugi del drugega pritožbenega razloga skupaj zavrniti kot neutemeljene.

Tretji del drugega pritožbenega razloga: izkrivljanje dejstev

Trditve strank

45 Pritožnica s tretjim delom drugega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je ugotovilo, da je pisni dogovor pogodba, ne da bi opredelilo pravo, ki se uporablja za ta dogovor, ta dogovor izkrivilo.

46 Komisija trdi, da je ta tretji del nedopusten ali, podredno, neutemeljen.

Presoja Sodišča

47 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča iz člena 256(1) PDEU in člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije izhaja, da je pritožba omejena na pravna vprašanja ter da je Splošno sodišče torej izključno pristojno za ugotavljanje in presojo upoštevnih dejstev in dokazov. Presoja dejstev in dokazov, razen v primeru izkrivljanja, ni pravno vprašanje, ki je kot tako predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe. Takšno izkrivljanje mora očitno izhajati iz listin v spisu, ne da bi bilo treba ponovno presojati dejstva in dokaze (sodba z dne 15. maja 2019, CJ/ECDC, C-170/18 P, neobjavljena, EU:C:2019:410, točka 39 in navedena sodna praksa).

48 Kadar pritožnik trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo dokaze, mora v skladu s členom 256 PDEU, členom 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije in členom 168(1)(d) Poslovnika Sodišča natančno navesti dokaze, ki naj bi jih Splošno sodišče izkrivilo, in dokazati napake pri analizi, ki so po njegovem mnenju povzročile, da je to sodišče izkrivilo dokaze (sodba z dne 6. septembra 2018, Klein/Komisija, C-346/17 P, EU:C:2018:679, točka 126 in navedena sodna praksa).

49 V obravnavani zadevi je pritožnica zgolj na kratko kritizirala obrazložitev Splošnega sodišča, ne da bi dokazala, da ta obrazložitev temelji na izkrivljanju dejstev, ki so bila temu sodišču predložena, ki bi očitno izhajalo iz listin v spisu.

50 Poleg tega pritožnica trditev, ki se nanaša na neobstoj opredelitve prava, ki ga je treba uporabiti, prvič navaja pred Sodiščem.

51 Takšno trditev je treba zato razglasiti za nedopustno. V skladu s členom 170(1) Poslovnika pritožba namreč ne more spreminjati predmeta spora pred Splošnim sodiščem. Pristojnost Sodišča v okviru pritožbe je namreč omejena na presojo pravnih ugotovitev o razlogih, o katerih se je razpravljalo na prvi stopnji. Stranka tako razloga, ki ga ni uveljavljala pred Splošnim sodiščem, ne sme prvič uveljavljati pred Sodiščem, ker bi se ji s tem dovolilo, da Sodišču, katerega pristojnost glede pritožb je omejena, predloži širši spor, kot je bil predložen Splošnemu sodišču (sklep podpredsednika Sodišča z dne 10. januarja 2018, Komisija/RW, C-442/17 P(R), neobjavljen, EU:C:2018:6, točka 70 in navedena sodna praksa).

52 Iz tega izhaja, da tretjega dela drugega pritožbenega razloga ni mogoče sprejeti.

53 Ob upoštevanju vseh navedenih preudarkov je treba pritožbo v celoti zavrniti.

Stroški

54 Člen 184(2) Poslovnika določa, da če pritožba ni utemeljena, o stroških odloči Sodišče. V skladu s členom 138(1) Poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) Poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker je Komisija predlagala, naj se osebi VG naloži plačilo stroškov, in ker ta s svojimi razlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Osebi VG se naloži plačilo stroškov.

Podpisi